Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2018 *

Polkumyynti – Kiinasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonti – Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 ja 5 kohta ja 17 artikla (joista on tullut asetuksen (EU) N:o 2016/1036 11 artiklan 3 ja 5 kohta sekä 17 artikla) – Sellaisen osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön hylkääminen, joka koskee ainoastaan sitä lopullista polkumyyntitullia, joka Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnille otettiin käyttöön täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 917/2011 – Olosuhteiden pysyvä muuttuminen – Otanta – Yksilöllinen tarkastelu – Yhteistyöstä kieltäytyminen lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseen johtaneessa tutkimuksessa

Asiassa T-654/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, kotipaikka Foshan City (Kiina), edustajinaan asianajajat B. Spinoit ja D. Philippe,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky ja A. Demeneix,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jolla vaaditaan kumoamaan 11.7.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös C(2016) 4259, jolla hylättiin pyyntö osittaisesta välivaiheen tarkastelusta, joka koskee ainoastaan sitä lopullista polkumyyntitullia koskevia seikkoja, joka Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnille otettiin käyttöön 12.9.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 917/2011,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit J. Schwarcz (esittelevä tuomari) ja C. Iliopoulos,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Heeren,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 28.11.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, jonka kotipaikka on Foshan (Kiina), on keraamisten laattojen tuottaja.

2 Euroopan unionin neuvosto antoi 12.9.2011 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 917/2011 (EUVL 2011, L 238, s. 1; jäljempänä lopullinen asetus). Polkumyyntitullit perustuivat tutkimuksessa vahvistettuihin polkumyyntimarginaaleihin, sillä nämä olivat vahinkomarginaaleja alhaisempia.

3 Näiden lopullisten toimenpiteiden vahvistamiseen johtaneen tutkimuksen aikana Euroopan komissio käytti otantaa polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51) 17 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston 15.1.2014 annetulla asetuksella (EU) N:o 37/2014 (EUVL 2014, L 18, s. 1) (jäljempänä perusasetus) (joka on korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21)). Otokseen kuuluville vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnettiin yksilöllinen kohtelu perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 2016/1036 9 artiklan 5 kohta) mukaisesti, määrättiin yksilölliset polkumyyntitullit. Vientiä harjoittaville tuottajille, jotka toimivat yhteistyössä tutkimuksessa mutta joita ei otettu otokseen, sekä yhdelle vientiä harjoittavalle tuottajalle, joka kuului otokseen mutta jolle ei myönnetty yksilöllistä kohtelua, on asetettu polkumyyntitulli, joka on laskettu perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 9 artiklan 6 kohta) mukaisesti otokseen otettujen vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalien painotettuna keskiarvona, eli 30,6 prosenttia. Kahdeksan yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa esittivät yksilöllistä tarkastelua koskevia pyyntöjä perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 17 artiklan 3 kohta) nojalla. Näistä vientiä harjoittavista tuottajista vain yhden osalta päätettiin toteuttaa yksilöllinen tarkastelu, sillä tämä ei hankaloittanut kohtuuttomasti tehtävää. Tämä vientiä harjoittava tuottaja oli ylivoimaisesti merkittävin kahdeksasta yksilöllistä tarkastelua pyytäneestä vientiä harjoittavasta tuottajasta. Lopullisten päätelmien tiedoksi antamisen jälkeen ilmeni kuitenkin, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei ollut toimittanut tiettyjä tarvittavia tietoja, joten tätä vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevat päätelmät perustuivat käytettävissä olleisiin tosiseikkoihin perusasetuksen 18 artiklan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 18 artikla) nojalla. Mainitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle sekä niille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, määrättiin polkumyyntitulli, joka oli vahvistettu käyttäen korkeinta yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan edustavan tuotetyypin osalta todetuista polkumyyntimarginaaleista, eli 69,7 prosenttia.

4 Kantaja ei osallistunut hallinnolliseen menettelyyn, joka johti lopullisen asetuksen antamiseen, joten sen nimi ei sisälly lopullisen asetuksen liitteeseen I. Sen harjoittamaan asianomaisen tuotteen tuontiin sovelletaan siis 69,7 prosentin suuruista tullia.

5 Kantaja pyysi 7.9.2013 päivätyllä kirjeellä komissiolta osittaista välivaiheen tarkastelua, joka koski ainoastaan polkumyyntiä, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 3 kohta) nojalla. Tätä pyyntöä perusteltiin yhtäältä sillä, että kantaja oli ottanut käyttöön uuden jakelujärjestelmän etuyhteydessä olevan yrityksen avulla ja toisaalta sillä, että oli esitelty uudentyyppinen tuote, jota ei ollut olemassa 1.4.2009 ja 31.3.2010 välisenä ajanjaksona (jäljempänä tutkimusajanjakso). Kantaja ilmoitti tarkastelupyynnössään, että se ei ollut osallistunut

alkuperäiseen tutkimukseen, koska se ei tiennyt tutkimusajanjaksona ainoastaan kiinalaiselle kauppayhtiölle myymiensä tuotteiden lopullista määränpäätä. Siltä osin kuin kantaja väitti, ettei se ollut vienyt asianomaista tuotetta Euroopan unioniin tutkimusajanjaksona, komission yksiköt kiinnittivät kantajan huomion siihen seikkaan, että – jos tämä väite oli oikea – asianmukainen laillinen keino 30,6 prosentin tullin soveltamiseksi oli pyytää, että sille myönnetään uuden vientiä harjoittavan tuottajan asema lopullisen asetuksen 3 artiklan mukaisesti. Tässä säännöksessä säädetään seuraavaa:

”Jos jokin [kiinalainen] osapuoli esittää komissiolle riittävät todisteet siitä, että se ei ole vienyt [Kiinasta] peräisin olevia 1 artiklan 1 kohdassa mainittuja tavaroita tutkimusajanjaksona (1 päivän huhtikuuta 2009 ja 31 päivän maaliskuuta 2010 välisenä aikana), että se ei ole etuyhteydessä sellaiseen viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöönotettuja toimenpiteitä, ja että se on joko tosiasiallisesti vienyt asianomaisia tavaroita unioniin tutkimusajanjakson jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi unioniin, neuvosto voi yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta ja neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan muuttaa 1 artiklan 2 kohtaa asettaakseen kyseessä olevalle osapuolelle otokseen kuulumattomiin yhteistyössä toimineisiin tuottajiin sovellettavan eli 30,6 prosentin suuruisen tullin.”

6 Komission kanssa tapahtuneen kirjeenvaihdon jälkeen kantaja pyysi 10.2.2015 päivätyllä kirjeellä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyyntönsä käsittelyn keskeyttämistä, jotta se ei viivästyttäisi sen tämän kirjeenvaihdon aikana esittämää uuden vientiä harjoittavan tuottajan asemaa koskevaa pyyntöä.

7 Kantaja pyysi 28.1.2016 komissiota aloittamaan uudestaan sen välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön käsittelyn. Komissio toimitti 13.4.2016 kantajalle yleisen ilmoitusasiakirjan, jonka tarkoituksena oli esittää uudestaan olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissio aikoi hylätä kyseisen pyynnön. Komissio hylkäsi 15.4.2016 tekemällään päätöksellä uuden vientiä harjoittavan tuottajan asemaa koskevan pyynnön. Se katsoi muun muassa, että tutkimuksessa ei ollut voitu osoittaa, ettei kantaja ollut vienyt unioniin asianomaista Kiinasta peräisin olevaa tuotetta tutkimusajanjaksona ja ettei se ollut etuyhteydessä viejään tai tuottajaan, jota lopullisella asetuksella käyttöönotetut toimenpiteet koskevat. Kantaja riitautti tämän päätöksen asiassa Foshan Lihua Ceramic v. komissio (T-310/16). Kantaja vastasi 22.4.2016 yleiseen ilmoitusasiakirjaan. Se katsoi muun muassa, että komission arviointia rasitti oikeudellinen virhe siltä osin kuin tämä oli kieltäytynyt panemasta vireille välivaiheen tarkastelua koskevaa tutkimusta sillä perusteella, että kantaja ei kuulunut otokseen.

8 Komissio hylkäsi 11.7.2016 tekemällään päätöksellä kantajan välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön (jäljempänä riidanalainen päätös). Kyseisen päätöksen kahdeksannessa perustelukappaleessa komissio totesi seuraavaa:

”Kuten yleisen ilmoitusasiakirjan 8 kohdassa on selitetty, komissio on käyttänyt otantaa alkuperäisen tutkimuksen aikana. Tämän vuoksi se on tarkastellut sellaisten vientiä harjoittavien tuottajien rajatun määrän tilannetta, jotka on valittu otokseen, johon kantajaa ei ole otettu. Kun otetaan huomioon, että voimassaolevat toimenpiteet perustuvat otokseen kuuluvien yhtiöiden tarkasteluun, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua olosuhteiden muutosta koskevan väitteen on liityttävä samoihin otokseen kuuluviin yhtiöihin tai muutoksiin, jotka vaikuttavat kaikkiin vientiä harjoittaviin tuottajiin kyseisessä maassa. Kun otetaan huomioon, että olosuhteiden muutos, johon kantaja vetoaa, koskee yksinomaan sen omaa tilannetta eikä otokseen kuuluvien yhtiöiden tilannetta tai kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien tilannetta [Kiinassa], tällä muutoksella ei ole merkitystä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön yhteydessä. Alkuperäisessä tutkimuksessa ei ole nimittäin vahvistettu yksilöllistä polkumyyntimarginaalia kantajan osalta, koska kantaja ei ole pyytänyt yksilöllistä kohtelua. Kantaja ei voi vedota perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaan saadakseen nyt yksilöllisen polkumyyntimarginaalin. Muussa tapauksessa otantamahdollisuus menettäisi tehokkaan vaikutuksensa. Jos sen yksilöllinen polkumyyntimarginaali on alhaisempi kuin toimenpide, joka koskee sen vientiä

otoksen perusteella, sen tuojat voivat pyytää palautuksia perusasetuksen 11 artiklan 8 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 8 kohta) perusteella. Tämän vuoksi kantajan pyyntö – – hylätään.”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja nosti käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13.9.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä.

10 Se pyysi 7.12.2016 vastauksessaan, joka liittyi asiaan Foshan Lihua Ceramic v. komissio (T-310/16), viimeksi mainitun asian yhdistämistä käsiteltävään asiaan. Komissio vastusti 16.12.2016 tällaista yhdistämistä. Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja päätti 23.1.2017 tekemällään päätöksellä olla yhdistämättä kyseessä olevia asioita.

11 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen ja

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Sovellettavat oikeussäännöt

13 Kantaja esittää yhden ainoan kanneperusteen, joka koskee perusasetuksen 11 artiklan 3 ja 5 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan säännösten (joista 11 artiklan 5 kohdasta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 5 kohta), luettuina yhdessä, rikkomista sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT-sopimus) VI artiklan täytäntöönpanoa koskevan sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus), joka sisältyy Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen liitteeseen 1 A (EYVL 1994, L 336, s. 3), 6.10.2 artiklan rikkomista. Kantaja esittää tämän kanneperusteen tueksi pääasiallisesti seitsemän väitettä.

14 Ensiksi kantaja katsoo, ettei perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdasta seuraa, että otokseen kuulumattoman vientiä harjoittavan tuottajan välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön on perustuttava todisteisiin siitä, että kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien olosuhteet ovat muuttuneet. Tällaisen olosuhteiden muutoksen osoittaminen on sitä paitsi kantajan mukaan lähes aina mahdotonta.

15 Toiseksi kantaja katsoo joutuneensa syrjinnän kohteeksi siltä osin kuin otokseen kuuluvat vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole velvollisia esittämään tällaista näyttöä. Tässä yhteydessä kantaja kiistää, että otokseen kuuluvat vientiä harjoittavat tuottajat ja otokseen kuulumattomat vientiä harjoittavat tuottajat olisivat eri tilanteessa. Näiden kahden vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän välinen ero ei johdu niiden erilaisista ”erityispiirteistä, ominaislaadusta tai luonteesta” vaan se johtuu yksinomaan sen laajan harkintavallan käytöstä, joka komissiolla on otantakriteerien vahvistamisessa.

16 Kolmanneksi kantajan mukaan 9.6.2016 annetun tuomion Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto (T-276/13, EU:T:2016:340) 189 kohdasta ilmenee, että vientiä harjoittavan tuottajan yksilöllinen tarkastelu on myönnettävä, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat viranomaisten tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen kohtuullisessa ajassa. Vaikka komissio ei ole myöntänyt kantajalle yksilöllistä tarkastelua, se ei väitä, että kantajan syyskuussa 2013 esittämä tarkastelupyyntö estäisi saattamasta tarkastelua koskevaa tutkimusta loppuun kohtuullisessa ajassa. Komissio on siten rikkonut perusasetuksen 17 artiklan 3 kohtaa samoin kuin polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.10.2 artiklaa. Lisäksi perusasetuksessa ei kantajan mukaan säädetä mistään ajallisesta rajoituksesta yksilöllisen tarkastelun pyytämiselle, toisin kuin komissio väittää.

17 Neljänneksi perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdasta seuraa, että tämän saman asetuksen 17 artiklan 3 kohtaa sovelletaan myös välivaiheen tarkastelua koskevissa menettelyissä. Näin ollen päättely, johon kieltäytyminen panemasta vireille tarkastelua koskevaa tutkimusta otannan tehokkaan vaikutuksen perusteella perustuu, on kantajan mukaan virheellinen.

18 Viidenneksi WTO:n puitteissa perustettu erityisryhmä on kantajan mukaan raportissaan, jonka otsikko on ”Yhdysvallat – Tiettyjä Vietnamista peräisin olevia katkarapuja koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet” ja joka on annettu 11.7.2011 (WT/DS404/R, kohta 7.181), päättänyt välivaiheen tarkastelun osalta, että polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.10.2 artiklan ensimmäisen virkkeen soveltaminen alkoi ainoastaan, jos viejät tai tuottajat, joita ei ollut valittu, antoivat niin sanottuja vapaaehtoisia vastauksia. Kantajan välivaiheen tarkastelua koskevaa pyyntöä olisi kuitenkin pidettävä kyseisessä määräyksessä tarkoitettuna vapaaehtoisena vastauksena.

19 Kuudenneksi kantaja väittää vastauksessaan, että sen pyynnön johdosta ja sen osoitettua olosuhteiden yksilöllisen ja erityisen muutoksen, komission olisi pitänyt ainakin käsitellä sitä siitä lähtien yhteistyössä toimineena viejänä ja soveltaa siihen perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti polkumyyntitullia, joka on laskettu otokseen kuuluvien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalien painotettuna keskiarvona.

20 Seitsemänneksi kantaja väittää, että se esitti perusasetuksen 17 artiklan 3 kohtaan perustuvat argumenttinsa jo yleiseen ilmoitusasiakirjaan antamassaan vastauksessa mutta että komissio ei reagoinut niihin riidanalaisessa päätöksessä, vaikka tämä loukkasi siten kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja sen puolustautumisoikeuksia. Sitä paitsi kantaja katsoo, että evätessään siltä uuden viejän aseman sekä välivaiheen tarkastelun komissio on tehnyt mahdottomaksi voimassa olevien sääntöjen soveltamisen siihen asianmukaisella tavalla.

21 Komissio kiistää kantajan väitteet.

22 Tässä yhteydessä on muistutettava, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tarvetta toimenpiteen jatkamiseen voidaan tarkastella muun muassa viejän, tuojan tai unionin tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä. Käsiteltävässä asiassa pyynnön on esittänyt kantaja vientiä harjoittavan tuottajan ominaisuudessa. Osapuolten kesken on lisäksi kiistatonta, että kyseinen pyyntö koski yksinomaan polkumyyntiä.

23 Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan toisesta alakohdasta ilmenee lähinnä, että kun viejä esittää pyynnön ja kun se koskee yksinomaan polkumyyntiä, välivaiheen tarkastelun tarpeen edellytyksenä on se, että pyyntö sisältää riittävät todisteet siitä, ettei toimenpiteen jatkaminen polkumyynnin vastapainoksi ole enää tarpeen.

24 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun on kyse tarkastelupyynnöstä, joka koskee yksinomaan polkumyyntiä, neuvosto voi edellä mainittujen säännösten nojalla todeta polkumyyntiä koskevien olosuhteiden huomattavasti muuttuneen ja päätellä sen jälkeen, kun se on todennut kyseisen muutoksen olevan pysyvä, että asianomaista polkumyyntitullia on muutettava (ks. tuomio 28.4.2015, CHEMK ja KF v. neuvosto, T-169/12, EU:T:2015:231, 37 kohta oikeuskäytäntöviitauksineen).

25 Siten perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan toisesta ja kolmannesta alakohdasta (josta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 3 kohdan toinen ja kolmas alakohta) ilmenee, että välivaiheen tarkastelun tavoitteena on selvittää tarve polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkamiseen ja että kun viejän tarkastelupyyntö koskee yksinomaan polkumyyntiä, toimielinten on ensinnäkin arvioitava tarve jatkaa olemassa olevaa toimenpidettä ja todeta tässä yhteydessä polkumyyntiä koskeva paitsi huomattava myös pysyvä olosuhteiden muutos (tuomio 28.4.2015, CHEMK ja KF v. neuvosto, T-169/12, EU:T:2015:231, 43 kohta).

26 Soveltaessaan polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23.7.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL 1984, L 201, s. 1) 14 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan tarkastelu tapahtui asianomaisen osapuolen pyynnöstä erityisesti sillä edellytyksellä, että se esittää riittäviä todisteita olosuhteiden muutoksesta tämän tarkastelun tarpeen perustelemiseksi, yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että tarkastelumenettely suoritettiin siinä tapauksessa, että tiedot, joita oli käytetty laadittaessa asetuksen mukaisia arvoja ja joiden perusteella polkumyyntitullit oli otettu käyttöön, olivat muuttuneet (tuomio 24.2.1987, Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken v. komissio, 312/84, EU:C:1987:94, 11 kohta). Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tähän oikeuskäytäntöön viitaten polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1) 11 artiklan 3 kohdan (josta on tullut perusasetuksen 11 artiklan 3 kohta) soveltamisen yhteydessä todennut, että tarkastelumenettelyn tarkoituksena oli saattaa käyttöön otetut tullit vastaamaan niiden seikkojen muutosta, jotka olivat olleet tullien perustana, ja menettely edellytti siten, että näissä seikoissa oli tapahtunut muutoksia (tuomio 29.6.2000, Medici Grimm v. neuvosto, T-7/99, EU:T:2000:175, 82 kohta).

27 Tästä seuraa, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa säädetyssä välivaiheen tarkastelua koskevassa pyynnössä, joka koskee yksinomaan polkumyyntiä ja jonka esittää vientiä harjoittava tuottaja, on esitettävä todisteet siitä, että seikat, jotka olivat sen polkumyyntimarginaalin määrittämisen perustana, jota käytettiin vahvistettaessa kyseisen pyynnön esittäneeseen vientiä harjoittavaan tuottajaan sovellettavaa polkumyyntitullia, ovat muuttuneet huomattavasti ja pysyvästi.

28 Koska kantaja ei ole käsiteltävässä asiassa osallistunut tutkimukseen, joka on johtanut lopullisen asetuksen antamiseen, katsotaan sekä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 18 artiklan 1 kohta) että tämän alkuperäisen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 6 kohdan (EUVL 2010, C 160, s. 20) nojalla, että se ei ole toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Vientiä harjoittavia tuottajia, jotka eivät ole toimineet yhteistyössä, koskevat päätelmät perustuivat samojen säännösten mukaisesti käytettävissä olleisiin tietoihin, minkä seurauksena ne voivat olla vähemmän suotuisia kuin siinä tapauksessa, että ne olisivat toimineet yhteistyössä.

29 Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta [Kiinasta] peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa 16.3.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 258/2011 66 ja 77 perustelukappaleesta (EUVL 2011, L 70, s. 5) ja lopullisen asetuksen 92 ja 93 perustelukappaleesta seuraa konkreettisesti, että kantajan kaltaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka eivät ole toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, määrättiin polkumyyntitulli, joka vahvistettiin käyttämällä yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan edustavaa tuotetyyppiä koskevia korkeimpia polkumyyntimarginaaleja, eli 69,7 prosenttia.

30 Tästä seuraa, että jokaisen vientiä harjoittavan tuottajan, joka kuuluu tähän kategoriaan, on osoitettava, että viimeksi mainitun määrittämisen perustana olleet olosuhteet ovat muuttuneet huomattavasti ja pysyvästi. Koska määrittäminen perustuu otosta koskeviin tietoihin, kantaja voi selviytyä todistustaakasta, joka sillä asiassa on – kuten komissio perustellusti väittää – osoittamalla myös joko, että otokseen kuuluviin yhtiöihin sovellettavien polkumyyntitullien vahvistamiseen käytetyn polkumyyntimarginaalin määrittämisen perustana olleet seikat olivat muuttuneet huomattavasti ja pysyvästi tai että tällaiset muutokset olivat vaikuttaneet kaikkiin viejämaan vientiä harjoittaviin tuottajiin.

31 Siltä osin kuin kantaja on polkumyyntiin rajoittuvaa välivaiheen tarkastelua koskevassa pyynnössään tuonut esille vain ottaneensa käyttöön uuden jakelujärjestelmän etuyhteydessä olevan yrityksen avulla ja esitelleensä uudentyyppisen tuotteen, jota ei sen mukaan ollut olemassa tutkimusajanjaksona, se on esittänyt vain omaa tilannettaan koskevia tietoja, minkä se lisäksi nimenomaisesti myöntää.

32 Tästä seuraa, että komissio saattoi perustellusti päätellä, ettei kantaja ollut esittänyt tarvittavia seikkoja osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka koskee yksinomaan polkumyyntiä, vireille panemiseksi, ja hylätä näin ollen sen pyynnön.

33 Kantajan erilaiset argumentit eivät saata kyseenalaiseksi tätä päätelmää.

34 Ensinnäkin kantajan väitettyä syrjintää suhteessa otokseen kuuluviin yrityksiin koskevan argumentin osalta on yhtäältä muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhdenvertaisuutta ja syrjintäkieltoa koskevien periaatteiden noudattaminen edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tapauksia kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. tuomio 13.12.2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kantaja, joka ei ole toiminut yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa, ei ole kuitenkaan millään tavalla samassa tilanteessa polkumyyntimarginaalin määrittämiseen nähden kuin tutkimukseen osallistuneet vientiä harjoittavat tuottajat. Lainsäätäjä on säätänyt perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa, että polkumyyntitulli vahvistetaan niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät ole toimineet yhteistyössä, käytettävissä olevien tietojen perusteella, minkä seurauksena se saattoi olla vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos ne olisivat toimineet yhteistyössä. Polkumyyntitullin määrittämistapa alkuperäisessä menettelyssä vaikuttaa loogisesti edellytyksiin, joilla tällainen vientiä harjoittava tuottaja voi pyytää osittaista välivaiheen tarkastelua, joka koskee yksinomaan polkumyyntiä, kuten edellä 22–32 kohdassa on täsmennetty.

35 Toisaalta kantaja ei voi osoittaa siihen kohdistuvan syrjinnän olemassaoloa väittämällä, että yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia, joita ei ole otettu otokseen, on syrjitty suhteessa otokseen kuuluviin. Koska kantaja ei ole osallistunut alkuperäiseen tutkimukseen, se ei ole pyytänyt, että se otettaisiin otokseen. Koska kantajan argumentti ei koske sen omaa tilannetta, sen mahdollinen perusteltavuus ei voi johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen kantajan osalta. Sillä ei ole näin ollen mitään intressiä sen esittämiseen (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2017, JingAo Solar ym. v. neuvosto, T-157/14, ei julkaistu, EU:T:2017:127, 64–72 kohta).

36 Toiseksi perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan rikkomista koskevien väitteiden osalta (ks. 16 ja 17 kohta edellä) on ensinnäkin muistutettava, että unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös sen asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. tuomio 18.9.2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Toiseksi perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdasta ilmenee, että ”tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat menettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin”. Siten perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan mukaan tarkastelumenettelyihin ei sovelleta kaikkia

säännöksiä, jotka koskevat alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä sovellettavia menettelyjä ja tutkimuksen suorittamista. Perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdassa asetetaan kyseisten säännösten tarkastelumenettelyihin soveltamisen edellytykseksi se, että ne ovat asianmukaisia.

38 Kolmanneksi vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että tarkastelumenettely eroaa lähtökohtaisesti alkuperäisestä tutkimusmenettelystä, jota koskevat perusasetuksen eri säännökset. Kyseisten kahden menettelyn objektiivinen ero on siinä, että tarkastelumenettelyssä olevan tuonnin osalta on jo otettu käyttöön lopullisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, joiden osalta on lähtökohtaisesti esitetty riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä kyseessä olevien toimenpiteiden päättyessä. Kun tuontiin sen sijaan kohdistuu alkuperäinen tutkimus, kyseisen tutkimuksen tarkoitus on nimenomaan minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määritteleminen (tuomio 27.1.2005, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. neuvosto, C-422/02 P, EU:C:2005:56, 48–50 kohta; ks. myös tuomio 28.4.2015, CHEMK ja KF v. neuvosto, T-169/12, EU:T:2015:231, 59 ja 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

39 Näissä olosuhteissa unionin tuomioistuin on jo katsonut, että tiettyjä alkuperäistä tutkimusta koskevista säännöksistä ei voida soveltaa tarkastelumenettelyyn, kun otetaan huomioon perusasetuksella käyttöönotetun järjestelmän yleinen rakenne ja tavoitteet (ks. tuomio 28.4.2015, CHEMK ja KF v. neuvosto, T-169/12, EU:T:2015:231, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta, että perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltaminen siten, että katsottaisiin, että siinä säädetään yksilöllisestä tarkastelusta myös sellaisen välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön arvioinnin yhteydessä, jonka on esittänyt vientiä harjoittava tuottaja, joka ei ole toiminut yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa, olisi ristiriidassa välivaiheen tarkastelumenettelyn tarkoituksen kanssa, sellaisena kuin se on esitetty edellä 22–27 kohdassa. Tällainen lähestymistapa ei nimittäin mahdollistaisi sen arviointia, ovatko seikat, jotka olivat sen polkumyyntimarginaalin määrittämisen perustana, jota käytettiin kyseiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan sovellettavan polkumyyntitullin vahvistamisessa, muuttuneet huomattavasti ja pysyvästi. Otokseen kuuluvia vientiä harjoittavia tuottajia koskevien tietojen analyysiin perustuvia tietoja verrattaisiin silloin kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan omiin tietoihin.

41 Näin ollen arvioitaessa välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen vireillepanon tarvetta kantajan esittämien kahden väitetyn olosuhteiden muutoksen perusteella, turvautuminen yksilölliseen tarkasteluun ei ole asiaankuuluvaa. Muussa tapauksessa kantaja voisi kiertää todistustaakkaa koskevat velvoitteensa, jotka sillä on sellaisen yrityksen aseman vuoksi, joka ei ole toiminut yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä.

42 Tästä seuraa, että perusasetuksella käyttöön otetun järjestelmän yleinen rakenne ja tavoitteet ovat esteenä sille, että kantaja nojautuu perusasetuksen 11 artiklan 5 kohtaan ja 17 artiklan 3 kohtaan pyytääkseen yksilöllistä polkumyyntitullia tämän saman asetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla aloittamansa menettelyn päätteeksi. Kantajan vetoaminen polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.10.2 artiklaan väitteidensä tueksi ei voi myöskään menestyä, koska tämä viimeksi mainittu artikla on lukuun ottamatta sen toista virkettä, jonka mukaan ”vapaaehtoisuutta ei tule torjua”, pantu täytäntöön perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdalla, eikä kantaja väitä, että tämä täytäntöönpano olisi virheellinen.

43 Näitä päätelmiä vahvistaa aivan aluksi perusasetuksen 17 artiklan sanamuoto ja yleinen rakenne ja erityisesti sen 3 kohta, jonka mukaan tässä säännöksessä säädettyä yksilöllistä tarkastelua sovelletaan ainoastaan sellaisten tarkastelujen yhteydessä, joissa komissio käyttää otantaa. Siinä nimittäin säädetään, että ”jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyyntimarginaali”. Välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön tarkastelu eroaa kuitenkin tarkastelusta, joka on johtanut lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoon (ks. 38 kohta edellä), eikä muodosta sen jatkoa, päinvastoin kuin kantaja on istunnossa väittänyt. Näiden kahden tarkastelun erillisyyttä vahvistaa vielä enemmän niiden välinen suhde, sellaisena kuin se ilmenee

perusasetuksesta. Ensinnäkin vientiä harjoittava tuottaja voi nimittäin pyytää välivaiheen tarkastelua perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vasta yhden vuoden kuluttua lopullisten toimenpiteiden käyttöönotosta, toiseksi tutkimusajanjakso välivaiheen tarkastelun osalta on myöhempi kuin alkuperäisen tutkimuksen ajanjakso (tuomio 28.1.2016, CM Eurologistik ja GLS, C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2016:57, 72 kohta; tuomio 13.9.2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber ym. v. neuvosto, T-537/08, ei julkaistu, EU:T:2013:428, 71 kohta ja julkisasiamies Jääskisen yhdistetyissä asioissa CM Eurologistik ja GLS, C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2015:628, 29 kohta esittämä ratkaisuehdotus) ja kolmanneksi välivaiheen tarkastelua koskeva tutkimus voidaan rajoittaa muun muassa polkumyyntiin tai vahinkoon, kun taas alkuperäisen tutkimuksen on oltava täydellinen.

44 Tässä tapauksessa komissio ei ole suorittanut kantajan välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön käsittelyn yhteydessä otantaa perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 17 artiklan 1 kohta) mukaisesti. Se on käsitellyt tämän pyynnön suoraan siihen sisältyneiden tietojen perusteella. Perusasetuksen 17 artiklan 3 kohtaa ei siis voitu soveltaa tässä menettelyssä.

45 Toisin kuin kantaja väittää, se ei voi pyytää yksilöllistä tarkastelua perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti milloin tahansa saadakseen komission tarkastelemaan uudelleen sen tuontiin sovellettavaa polkumyyntitullia. Polkumyyntitulleja voidaan muuttaa vain perusasetuksen 11 ja 12 artiklan (joista 12 artiklasta on tullut asetuksen 2016/1036 12 artikla) mukaisesti. Kantajan pyyntö on esitetty perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan perusteella ja edellä 41 ja 42 kohdassa on jo todettu, että tämän saman asetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltaminen ei ollut käsiteltävässä asiassa asiaankuuluvaa tässä yhteydessä.

46 Lopuksi perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan neljännestä alakohdasta (josta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta) seuraa, että uusi vientiä harjoittava tuottaja ei voi pyytää tarkastelua tämän saman kohdan edellisten alakohtien mukaan siinä tapauksessa, että alkuperäisessä tutkimuksessa on käytetty otantaa. Näin on sen välttämiseksi, ettei tällaisia vientiä harjoittavia tuottajia aseteta edullisempaan asemaan kuin sellaisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka ovat toimineet yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa mutta joita ei ole valittu otokseen ja joille on näin ollen määrätty perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaan laskettu polkumyyntitulli. Ei ole kuitenkaan mitään syytä uskoa, että unionin lainsäätäjä olisi halunnut sallia sen, että sellaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, joka ei ole toiminut yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa, sovellettaisiin tarkastelumenettelyn päätteeksi yksilöllistä polkumyyntitullia, jos se on sulkenut tämän mahdollisuuden pois uusien vientiä harjoittavien tuottajien osalta.

47 Kolmanneksi kantaja on vain vastauksessaan esittänyt argumentin, jonka mukaan komissio olisi ainakin voinut vastedes kohdella sitä yhteistyössä toimivana vientiä harjoittavana tuottajana ja myöntää sille tästä syystä polkumyyntitullin, jota sovelletaan perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan nojalla yhteistyössä toimineisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin. Kun kantajalta kysyttiin istunnossa tästä asiasta, se myönsi, että kyseessä oli tämän viimeksi mainitun säännöksen rikkomista koskeva uusi kanneperuste, esittämättä kuitenkaan minkäänlaista argumenttia, jonka mukaan tämä kanneperuste perustuisi oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin, jotka olivat tulleet ilmi menettelyn aikana tai jotka olisi ymmärrettävä kannekirjelmässä esitetyn argumentin laajentamisena. Näin ollen sitä ei voida ottaa tutkittavaksi unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 84 artiklan mukaisesti.

48 Neljänneksi niistä väitteistä, jotka koskevat polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.10.2 artiklan tulkintaa WTO:n puitteissa perustetun erityisryhmän raportissa, jonka otsikko on ”Yhdysvallat – Tiettyjä Vietnamista peräisin olevia katkarapuja koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet” ja joka on annettu 11.7.2011 (WT/DS 404/R, kohta 7.181), on riittävää todeta, ettei kantajan mainitsemasta tämän raportin kohdasta eikä mistään muustakaan kyseisen artiklan tulkintaa koskevasta tämän raportin kohdasta seuraa, että polkumyyntitutkimuksista vastuussa olevat komission kaltaiset viranomaiset olisivat velvollisia panemaan vireille välivaiheen tarkastelumenettelyn, sellaisena kuin siitä on säädetty unionin oikeuden yhteydessä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa, yksinomaan sellaista

vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevaan väitettyyn olosuhteiden muutokseen liittyvien tietojen perusteella, joka ei ole osallistunut alkuperäiseen tutkimukseen, jossa on käytetty otantaa. Tästä raportista ei myöskään seuraa, että tällainen vientiä harjoittava tuottaja voisi käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa nojautua polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.10.2 artiklaan välivaiheen tarkastelun vireillepanoa koskevan pyyntönsä yhteydessä, joka perustuu vain sitä itseään koskeviin tietoihin.

49 Viidenneksi kantaja arvostelee komissiota siitä, ettei tämä ole reagoinut riidanalaisessa päätöksessä sen argumentteihin, jotka perustuvat perusasetuksen 17 artiklan 3 kohtaan. Tällä säännöksellä ei kuitenkaan ole – kuten edellä on todettu – käsiteltävässä asiassa mitään vaikutusta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan tulkintaan ja soveltamiseen, kuten edellä 22–32 kohdassa on täsmennetty. Jättäessään vastaamatta nimenomaisesti sellaiseen säännökseen perustuviin argumentteihin, jota ei sovelleta käsiteltävässä asiassa, komissio ei ole voinut loukata oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia oikeuksia eikä puolustautumisoikeuksia.

50 Ainoa kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

51 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

52 Koska kantaja on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan lisäksi komission oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä syyskuuta 2018.

Allekirjoitukset